

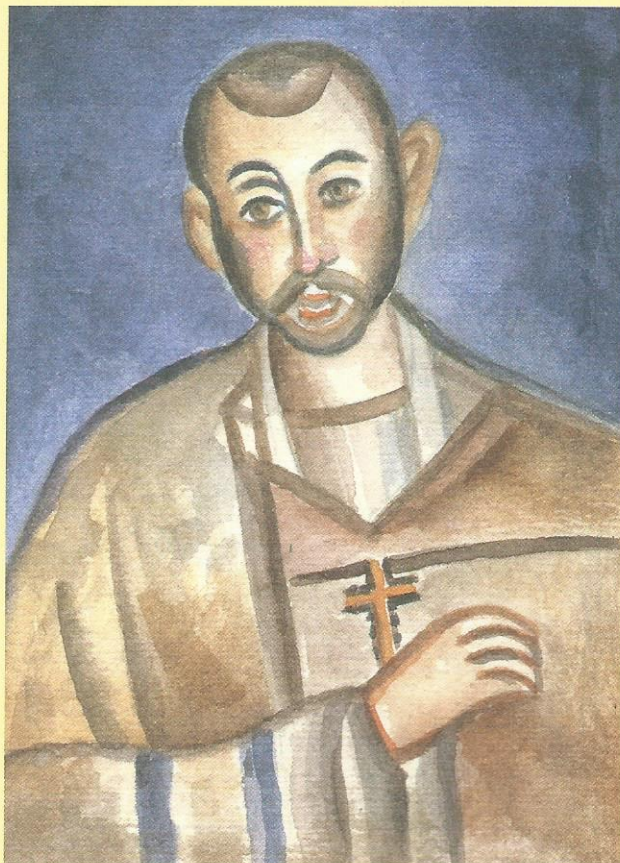
goduje 7. decembra

AMBROŽ - AMBROZIJ MILANSKI (339-397)

Ambrož je tretji od štirih cerkvenih učiteljev, ki jih spoznavamo na straneh Mavrice. Rodil se je leta 339 v Trieru kot sin cesarskega namestnika. Postal je visok državni uradnik in se izkazal kot zvest, nepodkupljiv in pošten človek.

Imenovan je bil za državnega namestnika severnoitalijanskih pokrajin (Ligurije in Emilije) s središčem v Milanu. Ker je svojo službo opravljal vestno in pošteno, je med prebivalci Milana užival izjemen ugled. Ob volitvah novega milanskega škofa l. 374 je prišlo v mestu do hudih izbruhov sovražnosti. Ambrož si je prizadeval umiriti nemire v mestu. Z vojaki je prišel v škofijsko cerkev. Nastalo tišino je prekinil otroški glas: »Ambrož naj bo škof!« Ambrož se je izvolitve branil in je zbranim jasno povedal, da je šele katehumen. Prestrašil se je imenovanja za škofa, zbežal in se skrival. Slednjič pa je le spoznal, da se je v tem razodela božja volja. Razdelil je svoj denar med reveže in sprejel škofovsko službo. Po kratkih pripravah je bil krščen in posvečen v škofa.

Kot škof je bil vedno na strani ubogih, razdal jim je, kar je mogel, stalno je branil pravice zatiranih, bogatine pa svaril pred sebičnostjo in pohlepnostjo. Bil je mož molitve in odpovedi, saj je v tem videl popolnost, ki jo je od njega terjala škofovska služba. Njegove pridige so pritegovale veliko poslušalcev, bil je namreč spreten in izobražen govornik in škofijska cerkev je bila kmalu premajhna za številne poslušalce. Med njimi je bil tudi Avguštín, ki je prišel v Milano, da bi slišal njegove pridige, saj je slovel



kot dober govornik. Ob poslušanju pa se spreobrnil in odkril pot v krščanstvo ...

Naj nas Ambrožev zgled spodbudi, da bi tudi mi postavili Sveto pismo v središče svojega življenja.



B R